

[Stinus.]

tingsbeslutning; og til en endelig udarbejdelse af lovtekst kræves en del mere tid, end det har været muligt at få til rådighed siden den nye regerings dannelse.

Vi er enige i, at der er grund til både at opføre med den politiske registrering af borgere, der holder sig inden for grundlovens rammer, og at gennemføre ændringer i lovgivningen, som i højere grad kan sikre privatlivet. Beretningen om efterretningstjenestens næsten tragikomiske forsøg på udspionering af elever på Gjedved seminarium, dog med den alvorlige baggrund at det beviser, at dette uvæsen stadig fungerer til skade for den politiske frihed; er et nyt bevis på, at en helt gennemgribende ændring er påkrævet. At hærens efterretningstjeneste tilsyneladende arbejder på egen hånd for at få rejsende i østlandene til at aflægge beretning, gør sagen endnu alvorligere.

Men også den mindre politisk betonede krænkelse af privatlivet, som den kan finde sted med nærgående spørgeskemaer ved ansættelse og ved brug af elektroniske og fotografiske hjælpemidler, kræver en ændret lovgivning. Det radikale venstre er afgjort opmærksom på disse forhold og er indstillet på at finde en løsning.

Vi kan i øvrigt henvise til bemærkningerne, vi fremførte ved vort eget forslags behandling her i tinget den 15. november 1967. Men vi vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi ved sammenligning af de to forslag finder det, vi her behandler, stillet af socialistisk folkeparti, lidt for bastant og usmidigt, og at vi mener, et forslag efter de retningslinjer, vi selv har fremført, har større muligheder for at nå frem til vedtagelse. Vi tager naturligvis gerne det ny forslag ind til behandling i udvalg.

Sigsgaard: Fru Hanne Budtz udtalte, som jeg også tror det blev udtalt fra konservativ side i november, da vi behandlede et noget lignende forslag stillet af de radikale, at det konservative parti naturligvis positivt ville medvirke til ethvert forslag, der kunne være med til at sikre borgernes frihed og fred. Jeg tror, det er nogenlunde korrekt gengivet, i hvert fald den mening, der lå i ordene.

Jeg må sige, som jeg vist også sagde sidst,

at det klinger hult i mine øren, når repræsentanter for forskellige af folketingets partier siger den slags og samtidig er varme tilhængere af de hemmelige kartoteker, af snageriet i hundredtusinder af borgeres privatliv. Brillerne og de blå skæg og de tilsyneladende uskyldige grossererkontorer er jo latterlige, og det er der mange, der kan se, men der er for få, der tænker over konsekvenserne. Vi har her i landet haft kartoteker i mange år, og mange af dem, der var opført i kartotekerne, endte jo i KZ-lejre under krigen. Kartoteker har det nemlig med at falde i hænder, som man bagefter kalder forkerte. Og man kunne jo stille det spørgsmål, men det får man nok aldrig svaret: hvad skal egentlig de nuværende kartoteker bruges til? Ingen ved det. En ting er i hvert fald helt klart: de er sikkert ikke særlig velegnede til at finde spioner med; der findes andre og mere udspekulerede metoder.

Det forslag til folketingsbeslutning om privatlivets fred, som socialistisk folkeparti har fremsat, minder jo i mange henseender om de radikales forslag fra november 1967. Der er imidlertid en meget væsentlig forskel. I modsætning til det radikale forslag, så vidt jeg husker forslaget, tager SF-forslaget ikke direkte stilling til et så centralt spørgsmål som spørgsmålet om de hemmelige kartoteker, som jeg startede med at omtale. Derfor må jeg spørge, om det er ensbetydende med, at SF nu lægger mindre vægt på det problem end før — det kunne være af hensyn til samarbejdet med socialdemokratiet, jeg ved det ikke — men det ville da i hvert fald være ganske interessant at få det spørgsmål opklaret. Jeg må indrømme, at jeg blev lidt foruroligt over, at den i forvejen lille skare, der var imod de hemmelige kartoteker, nu måske er blevet endnu mindre, men jeg håber at blive beroliget, når hr. Poul Dam om lidt får ordet. Jeg vil da gerne i den forbindelse spørge, hvad begrundelsen er for, at man ikke går så vidt, som de radikale gjorde, og ikke går så vidt, som man i hvert fald i sin tid ønskede at gøre.

Også de radikales stilling i dag har jo interesse. Før valget erklærede de sig som ubetingede modstandere af kartotekerne. Ordforertalen her i dag kunne tyde på, at man opretholder det standpunkt; jeg ved